

Евдокија Барон







Πίναξ σύνθετων αγώνων

γενικός την επίδεικνυτέρα Βεζού	Εἰς διοργάνωρα	φύλ. 773	
γαληνίου, ἀρχή της Βεζού φύλ. (ηρ. οσλ.) 1	" διοργάνωρας	" 775	
Ιερολόγιου	" 41 " γυναικαράρωρα	" 777	
ἀρχή Παρακλητικής	" 75. " γυναικαράρωρας	" 779	
Πίναξ τοῦ Ανδολογίου.	" οἵσιαν γυναικα	" 780	
Αρχή Σεπτεμβρίου	φύλ. 325 "	οἵσιας γυναικας	" 783
" Οκτωβρίου	374 "	απολογία τῆς οἵσιας παρα-	
" Νοεμβρίου	402	σκυτάλη της νεας <sup>1</sup>	" 785
" Δεκεμβρίου	455	απολογία τῆς αγίας μετακίνηψης	" 792
" Ιανουαρίου	533	Η διά Λευκούργια τοῦ Χρυσού θόρη	" 799
" Φεβρουαρίου	614	" τεῦ Λγ. Βασιλίου	" 805
" Μαρτίου	636	" της αριστογραφίας	" 812
" Απριλίου	652.	απολογία τοῦ μετεροδόχαρον	" 816
" Μαΐου	663	Η τὴν πολιτείαν είχε	" 818
" Ιουνίου	673	Η τὴν βασίν η τὴν ταρτῆν γιώσειν, η τὸ	
" Ιουλίου	692	κρίας, η τὴν οδούς, η τὴν σταφ-	
" Αυγούστου	718	λεῖ, αἴ τε τρεῖς ουγκωρικαι εἶχαί	819-20

Πίναξ τῶν ανατίκην απολογιῶν.

Εἰς διαβοτολον	φύλ. 753	τοῦ κατ' ἄκον χαλκόπανα ἐντελεῖσθαι. γρ. 82.
" αποστολον	" 754	απολογία τῆς ὅλης ἐβδομάδος
" φροφήτων	" 756	νεκρώση τοῦ λογοτέλους
" φροφήτας	" 758	Πίναξ τοῦ δευτερού τορμοῦ (πούεῖται)
" φράρχη	" 760	Ἐν ᾧ αφρικηλας τὸ Γριάδον μετὰ τῶν
" φράρχης	" 763	ἀναστατίσεις τιλογιταρίου, ἥραν ζαρ
" φράρχη	" 765	η τὰ Συκηρά πατανυκτικά καὶ η
" φροφήτων	" 766	χοινίσσεις τοῖς φράρχησις καὶ θεοτοκοῖς
" φροφήτων	" 768	η Τινεντούριας άρχοντον άειδοντες
" δοτεν	" 770	απολογίας τοῦ Πάσχα.
" οἵσιος	" 771	τιτανον τὴν εἰς Μορδοβράχια εἰλέσθειν

χρονιαντινον επεινωδομενη ποσα τοταλον.. την αποστολαν απολογιων.. παραστησει την την πανεμονιν την ειναι η Μορδοβραχια κασσεσ.. και η.. αγιαροβραχια.. πανηγυριζουσα

Τερμίνος δόθηκε διατάξει με κατά την οποίαν λα-  
γή, καθώς η αρχισύνας συνέβασται πάλι στην περιοχή.  
Η επόμενη χρονική περίοδος θα γίνεται την οι-  
κογένεια των Ρωμαίων, επιφέροντας αρνητικές μεταβολές στην  
κοινωνία των Ερετρίων και στην διαδικασία της μεταρρύθμι-  
ψης της αναβριθτος. Η παρατητική διάκριση που θα γίνεται  
ανάμεσα στην ιεραρχία και την πληθυντική γραμμή της θα γίνεται  
πιο αποδεκτή. Η παρατητική διάκριση που θα γίνεται στην πληθυντική  
γραμμή της θα γίνεται πιο αποδεκτή. Η παρατητική διάκριση που θα γίνεται στην πληθυντική γραμμή της θα γίνεται πιο αποδεκτή.





# ΠΙΝΑΚΗΣ

## ΓΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

Δηλοποιῶμεν κατ' ἐπιτομήν τὰ περιεχόμενα  
ἐμὲ τῇ δε τῇ Βίβλῳ.

Ἀλπίουν τὸ Δαβίδ, θελέχον καὶ τὴν ἔρμηνεαν τῆς Στιχολογίας αὐτὸς ἐν τῷ τέλει. εἰς Φύλλα. 1  
Ωρολόγιον, ἐν ὃ θελέχονται τὰ Καθημερινὸν Μεσονυκτικόν. - 70  
ἢ τὰ Σαββάτα Μεσονυκτικόν. 73  
ἢ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν. 74  
Ἄκολυθία τὸ Ορθρό, ἐνθασιωέχεται ὁ θῦμος ἀπλυτέρων ἀγνούμφιος Εξάταλμος. 74  
ἢ ἐννέα Ωδαί, σὲ ὡν ἐν μὴν τῇ Μ'. σιχολογεύνται καθ' ἑκάστην αἱ ἔρεις τῆς ἡμέρας ὄλοκλήρως, καὶ τὴν Ερμηνείαν τὸ Τελωίχ. Εν ἀλλῷ δὲ καιρῷ, ὅταν σιχολογεύνται ὅλαι, συμβάλλονται οἱ διορισμένοι σίχοι αὐτῷ μὲν τῷ βοπαρείων τῷ Κανόνων. Τὸ δέ ὅπλοιπον μέρος, ὅπερ καταλιμπανέται, φαίνεται δὲ τῷ παρανθέσεων τάπων. 78  
Ἡ Πρώτη Ωρα μὲν τὸ Μεσωείς αὐτῆς. 88  
Ἡ τετάρτη Ωρα μὲν τὸ Μεσωείς αὐτῆς. 90  
Ἡ Εκτη Ωρα μὲν τὸ Μεσωείς αὐτῆς. 91  
Ῥα Τυπικὰ μὲν τὸ προστικάστις αὐτοῖς ἐρμηνείας, καὶ μάλιστα ἐνεσώσις. 93  
Ἐγχή τὸ γένιματος, καὶ μὲν τὸ γεῦμα. 95  
Ἡ Εννάτη Ωρα μὲν τὸ Μεσωείς αὐτῆς. 97  
Ἡ Ακολυθία τὸ Επιστευτὸν μετὰ τῷ Προκειμένῳ, καθ' ἑκάστης. 99  
Ἐγχή τὸ Δείπνον, λεγομένην τῷ βαπτέζῃ πρὸ τῷ, καὶ μὲν τὸ δειπνόσαι. 101  
Τὸ Μέγα Λπόδειπνον. 101  
Τὸ Μικρὸν Λπόδειπνον. 110

Εὐλογητάρια Αναστάσιμα τῷ Κυριακῶν. III  
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα. III  
Θεοτοκία Απολυτίκια τῷ ὅλῳ ἑνιαυτῷ παρέπων τῷ ἔχων. II 12  
Παρακλητικὴ Οκτώηχος, θελέχσα τὴν περίπλοσαν παθημερινὴν Ακολυθίαν. II 17  
Αναστάσιμα Εξαποστειλάρια, καὶ τὰ Ε΄ωθινὰ Ιδιόμελα. 436  
Μηνολόγιον, καὶ Ανθολόγιον θελέχον πάσας τὰς Ακολυθίας τῷ Δευτογιάνῳ καὶ Θεομητοεικῶν Εορτῇ, καὶ τὸ ορταζομένῳ Αγίων, καὶ τὰ Διζηστικά ὅλα τῷ λοιπῷ, ὅσα διέρχονται εἰς τὰ Μίνια μὲν τῷ Θεοτοκίῳ αὐτῷ, τὰτε Απολυτίκια Κοντάκια, καὶ τὸ χρειώδες Τυπικὸν εἰς τις δειπνές ἡμέρας, καὶ μάλιστα τὸ Εὐαγγελισμός, καὶ πάντας τὰς Αγίες υπαρχέσεις ἡμέρας μὲν τῷ Κοντακίῳ ὅλῳ καὶ τῷ Οἰκουν, καὶ τῆς σωζομένης χρονολογίας αὐτῷ, ἀττικάς ἢ οὐδὲν εἰσὶν σὲ ταῖς αλλαγαῖς Εβδομαδαῖς.  
Κανὼν θελακλητικὸς εἰς τὸ Θεοτοκόν λυπηρῶν ἐπαγγελία.  
Κανὼν ἐπερχόμενος Θεοτοκίας σωματομένος περιάστησις.  
Ἄνθρωπον Αγίων μὲν τῷ θεοτοκῷ τοῖς Αποσολοδιαγεγιόσι.  
Μικρὸν Αγιασμὸν Ακολεύσια Απολυτίκια καθ' ἑκάστης ἡγείας Εβδομάδος.  
Ἐξομολογημένον Ακολυθία  
Συγχωριτικῶν διχῶν.

ΤΕΛΟΣ τοῦ ΠΙΝΑΚΟΣ ποὺ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.





ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΕΝΤΕΤΕΟΜΕΝΩ ΕΤΣΕΒΕΙ,

# ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ

Τινὶ προσήκοσαν ἀπομέμε τιμὴν, ἐ τινὶ προσρητικὴν  
ἐπάξιον προσκιώσιμ.



Ψυχοφελῆς καὶ ἀγαγκαιοτάτης Βίβλος, οὐ πανθέντι καλ  
μεῖν, ὡς θεοσεβέσατε καὶ φιλακόλυθε Αἰγαῖων, ἐτυπ  
θη μὲν πρὸ χρόνων Ἰνδῶν μῷ πάσις ἐντελὺς ἀνδρίσσα  
δέ νὰ δινάσται νὰ διέρσκης καθ' ἐκάστην σκόλως καὶ ὅπι  
λῶς πᾶσαν τινὶ τὸ χρόνον ιυχθημερινὴν Αἴκολυθίαν,  
πειδὴ ὁ ἔπιπαινός τις εἰς τινὶ ἔνδοσιν τὸ πρώτη τύπον αὐτῆς, ἐτυπά  
δηπὸ ὅλα τὰ Εὐκλητιαῖςικὰ βιβλία, δηπὸ τὰ Μισαῖα δηλαδὴ, δηπὸ  
Τεράδιον, δηπὸ τὸ Πεντηκοσάειον, καὶ δηπὸ τὸ Τυπικὸν, ἐνεῖνα τὰ χρε  
δη πρὸς ἀπαρτετμὸν πάσις ἐντελὺς Αἴκολυθίας, καὶ μάλιστα ὅπερ ἐβα  
παύτας τὰς Αἴγιας κάθε ἡμέρας, τὰ Δοξασικὰ, τὰ Τροπάρια, καὶ  
Κοιτάνια αὐτῶν, μῷ τῆς πολυζητήτης Ερμηνείας τὸ Εὐαγγελισμόν, καὶ τη  
Θεορατίων, καὶ τὸν πάξιν τῆς ποιητῆς μηδὲδὸς ἡμῶν τὸ Χειρότερον μεγάλης Εἰκό  
σίας, καὶ τὰ Αἴκονολοσθάγγελα πασῶν τῶν Κυριακῶν τὸ χρόνον, σωὶ π  
τελάνοιτα παύτε Κανονίους αὐτῶν, ηδη δὲ βλέπωντας ἐγὼ τινὶ μεγαλ  
σιωδρομινὴ προδυμίαν τοῦ φιλακολύθων ὁμοληφῶν μὲν ἀνδρίσσων τοῦτο  
αὐτῆς δηόκτησιν, ἐπληροφορήθης ἐκ τίττας θεοῦ αὐτοπερον τὸ Ιεζούσιον,  
αἴαγκαιον αὐτῆς· καὶ δέ τοτε αὐτὸν καλά καὶ νὰ ἐπεκτείνωσαν ὅτι πάτε  
βλία τῆς πρώτης ἔνδοσεως, καὶ τὸν ἐδυτικολεύμων εἰς τὸ γεὰ ἐπορρεε  
σω τινὶ δοτέρῳ ἔνδοσιν δέ τὰ μεγαλώπατα καὶ βαρύτατα ἔξι. Υπὸ τὴ  
πα αὐτῆς, μὲ ὅλον τοτε δέ τινὶ αὐγάπλια λιγὸν φέρω εἰς τὰς ἔνσελη  
μα, καὶ έπιθυμῶ νὰ ἐχωσι κάθε Βιβλίου χρειαζόμενον, πρὸς Λυχη  
αὐτῆς ὀφέλειαν, ἐπαράβλεψη πόσον τὰ βαρύτατα ἔξοδα, ὅσον καὶ πά  
αἴλο.



ἄλλο ἐμπόδιον, καὶ ἐτύπωσα αὐτῷ τὸν ἐκδικοῦντα μόνον τὸν προτέρῳ ἔκδοσιν μὲν γεάμιατα ὅλον μαῦρον, ἀλλὰ δὲ παῖδες τοὺς τῆς Βίβλου, καὶ δὲ τὸν ποιητήν τοῦ φιλαναγγελῶν, φιλακολέθων, ἀπεφάσιστα καὶ τῷ ἐτύπωσα μὲν μαῦρον, καὶ πόνηνα· αὐτὸν καὶ τὸν τὸν βόπον, νὰ ὑπέφερε ἀσυγκείτω λόγῳ βαρύτερῃ ἔξοδᾳ τῷ τύπῳ, μὲν ὅλον τότε τὸ ἐπράξα μὲν πάσις προδυμίας, ὥντα δὲ ελπίς ὅτι Θέλει συνέβεξσιν εἰς τῷν ἀγοραῖν αὐτῆς ὅχι μόνον Αἴρχη φεις τῷ Ιερεῖς, Γεραμόναχοί τε καὶ μοναχοί, καὶ ἀπλῶς κάθε φιλακόλαθος χειρισαὸς, δέ το διαγκαῖον καὶ εὔμεταχείεισον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ὅπε τῷν ἐχροσιν διποκτημένων. Διπὸ τῷν πρώτην ἔκδοσιν μὲν γεάμιατα μόνον μαῦρα· μάλιστα ὅπε δεῖν ἐκαμα παμίαν προδύνειν. εἰς τῷν τιμῶν αὐτῆς, ἀλλὰ τῷν ἀφησα εἰς τὰς Λ. 80. ὡς ἐπελίθη καὶ ἐκεῖνη τῆς πρώτης ἔκδοσεως. ἐγὼ λοιπὸν ἐκαμα δέ τὸ ποιὸν καλὸν ὅτι εἴδην· θικα, χρειάζεται ὅμως πώρα καὶ η προδυμία ὅπε Θέλει δεῖξει κάθε εἴας, συνέχωντας εἰς τῷν ἀγόρασιν αὐτῆς, καὶ τότε βλίπωντας ἐγω τοὺς καλλίν διποδοχήν, καὶ τῷν ζήτοιν, Θέλει ἀκολυθήσω προδυμώτερον εἰς τὸ ἔξης μὲ τῷν συντισμούσιν δημέλειν νὰ τυπώνω κάθε ἀξιού Βιβλίον, δέ τῷν ποιητῶν ἀφέλειαν τῇδε ὁμορφῶ με. Εὕρωμε.





1-4-2

Τῷ Παφιερωτάτῳ Ἡ Σεβασμίῳ μοι Δεωθότῃ  
ΓΙΩ ΚΤΖΙΚΟΤ, τῷ πρωτην κρήτης  
κυριώ κυριώ

# ΓΕΡΑΣΙΜΩΣ

Τπερτίμῳ Ἡ Εξάρχῳ παφτὸς Ελληνόμυτος,  
τῷ δέ ρωτῷ ἐδάφους προσκαμίστη.

Διά τοι πάντας οὐδὲν μέτρον τούτοις τοῖς  
τοῖς αἰετοῖς, τοῖς χειροῖς αἴτοις, τοῖς θυμῷ τοῖς  
τοῖς χρυσοῖς τοῖς αἰρετοῖς σανοῦντος τοῖς  
τοῖς οὐρανοῖς τοῖς αἰθαλοῖς τοῖς  
τοῖς λαβύριντοις τοῖς αἰγαλοῖς τοῖς



ΕΝ ἑλεῖσας ἀπ' ἀρχῆς εἰς αἴτιοι, οὐδὲ αὐτοὶ οἱ  
ποιηταὶ τοῦτο εἰς τύπον οὐδὲ πατέρας ἐκδίδομενοι Βιβλίου  
ναὶ ζητόντες θημιλῶς, οὐδὲ τὰ φρεστίτους ἐρεμητικῶς ναὶ  
εἶρασι οὐδὲ πάξια ὑπεροχῆς ὑποκείμενα, οὐδὲ νὰ αφεστιώσω  
σιν αὐτοῖς τὰς κόπτες παι, οὐδὲ εἰς φῶς προβεβιώσω αὐ-

τίματα. Τότε ποιεύτες, αἱ μῆτραι πάτερες τὸ ερμολογῆσας  
βλέπετε αὐτὸν, οἱ δὲ καὶ φρεστίτες ἑλπίδα ἐπαπλανῶσθες ἐσκοπεύοντες.  
ν δὲ αὐθις τῆς φρεστίτες αἴλιλλας ἀγαπητος τε καὶ φιλίστις χαριζόμενοι, τοι-  
τοι εἰς αἰδεξίν δέργαμοστικής, εἰς αἷς εἰλίφασι χαείπι, οὐ τῷ αἴτιον  
ἐργεστιών, ὃν απῆλαυσαν εἴπει. Εἴτα τότεν τοῦ δίωρετούτου, οὐ κρείτ-  
ν εἰπεῖν, αὐμφότερο, οὐδὲν ἄλλο ὑπέκκλανσαν τὸ φέρετον αὐτοῦ οὐδὲν  
σέβασμα, οὐδὲ εὐθυγάγκισαν τὴν θάρρην επιστείλαντες αφερώσω  
αὐτὸν τὸν οἰτυπωθεῖταιν Επιαύσιον Βίβλον, εἰς τὸ πατέρος οὐ οὐβάσι-  
αυτῆς θνομα, βιβλόμυρος οἰονεὶ στήλην τηναὶ ἐγκατελεῖσας αὐτὴν τῆς  
πολιθείροις, εἰς ἄλικτον αὐδάμηντο τῆς ἀξιότητος τὸ οὔμετέρα μάτης θεο-  
μυρίτης ὑποκείμενός, τὸ διατερέψαντος τοῦτο τῇ ικανῇ μεταξὺ μητρὸς αγίας τῆς



Χειρὸς μεγάλης Εὐκλησίᾳ, δίκαιη φωσφόρης φωτῆρος, δῆλο τῶν ἀν κατέβαλλεν εἰς αὐτὴν σύμφωνον αἵστιαν κόπων, καὶ Θεορέσων δύλεστέσεων καὶ ὑπεργιῶν. καὶ δῆλο πόν Θεοσδόπων αὐτῆς ἀρέπουν, καὶ ἐμφύτουν ποροπεριμάτων, μεθ' ὧν πάντοτε, μάλα εἰκόπως, τὰς τυχάσας πάσας Εὐκλησιαστικάς τε καὶ πολιτικάς ὑποθέσεις δύσμών, καλῶς τε ἄμα, καὶ λίαν βαθυφρόγως διοικήσασα, ἐκατέρων τοῦτον τὰ δίκαια, θεῖα τε καὶ αὐθαίρωπα, φειδὲ αὐτοποιούμενος, καὶ αὐτοσωπολύπτως συμετίργετο.

Οὗτοι ἔπειπε πάντας νὰ γέμωσι τοῦτον πανταχόσσε πασίδημοι οἱ ἀξιέπαιγοι πόροι τῶν αἴστων καμάτων της, καὶ νὰ καθισορίσῃ τις λεπτομέρων, εἰς αἰώνιον μνήμην, πᾶσαν τὴν σειρὰν τῶν καλῶν μιᾶς τοιαύτης. Φυχῆς κεχαειτωμένης, καὶ τὴν αὐτῆς κεσμιότητα. Εγὼ δέ μας δεν ἔχω ποιάτον σκοπὸν, ἵνα μὴ φωτὸς εἰς αὐτὴν ὁ χλιρὸς, καὶ μάλιστα ὅπῃ δεν τὸ συγχωρεῖ εἰς ἐμὲ καὶ τὸν ὑμετέρην Θεορέμητος μετριοφροσύνην, καὶ τὸν ἐμὴν ἄκρα ἀδικαμία. Οὗτοι ἀφίημεν ἄλλοις, ἵνα δείξωσι καὶ αὐτοῖς τὸν προσήνοσαν προθυμίαν τας, καὶ μόνον μήδια ἐν τοσάπω συστάλων εμαυτὸν, καὶ δόμῳς μῆτρας ταπεινῆς ἰκεσίας, ὅπως προσδέξηται τὸ ἀφιερωθεῖ τὸν ἡδη καὶ γροσφερόμημον.

Λοιπὸν ἀς μὴν δόποσραφῆ παρακαλῶ, τότο τὸ δεῖτελές δῶρός μν. ἀλλὰ δύμην ἀς δεχθῆ ἀυτὸν, ὡς μεγάλης μήδιας δύχερείας τῶν φιλακολότων ὃν παρεκτικὸν, καὶ κόπασις τῆς τοῦτο τῶν ἀκολυθιῶν μυστικίας, ἵσ δὲ ἐμῆς πρὸς αὐτὴν ἄκρας δύλαβείας, τὸ μεθ' ὅσης φυχῆς ζέσσως τὰς πνούματικὰς δύχας, καὶ δύλογίας αὐτῆς ἐκλιπαράντος καὶ σύστηματος ἐλάχισον ὑπάρχον τεκμήριον, ἵσ τὰ ἔτη εἶναι παρὰ Κυρίανοντος εἰς μακριάντας.

Τῆς ὑμετέρας Θεοφραστίας Πανιερόπουτος  
ἰκέτης ἐλάχισος Π. Μ. Σ.

ΠΑΝ.

